

Szente B. Levente

Térkép

*(amely megmutatta honnan jöttem:
hiszek a nagyszüleim emlékében és a hit erejében!)*

dédmamám alig pár éve
ment el, úgy hitte, száz éves egérből lesz
a denevér, s hogy neki aztán ne
beszéljünk, valami boszorkányság van
a televíziós dobozban, annyi ember, a városok és falvak,
kicsi, vagy hatalmas épületek, mint a templom is,
tisztá kártya, nem férhet el,
megbabonázott minket az ördög, azt mondta –
úgy rohanunk vesztünkbe, észre sem vesszük,
s hogy azt sem tudjuk, mi az élet,
árnyék és fény között,
otthonunk egy felbélyegzett üres boríték,
csak hisszük, tudjuk, mi kell nekünk,
kiégtünk miként a villanykörte,
azt képzeljük, örök világosság van,
tapogunk egy helyben,
a napnál világosabb,
víziókkal tele immár fejünk,
gombnyomásra pislogunk,
szökünk kettőt egy helyett,
kiöltött nyelv lehetne jelképünk –
akkor lett gyanús neki minden, azt mondja,
amikor észrevette, jó ideje, kalapot nem emelnek
a nők, s az idősek előtt a legények.

Torkodban

a rossz és rosszabb között
van az amikor odabent valami nagyon fáj

nem látja nem érzi a világ
mikor a bálnaének hangja föld húsába váj

torkodban angyalok kórusa köröz
az ember elfojtott sírása kifele és befele rezonál

Félelem (2015)

Patócs Molnár János

Karason

Megszállnak emlékek Hóka
rókaárny nyúlik a hóra
nyulat követ a templomig
a falnál áll a felkopik
Nyomok fent nyomok idelent
hadd tudjuk ki-ki merre ment

Szárnyalást játszó varjak
jégséggel betakarnak
Valahol csilingelnek
üresen égnek vermek
Orvvadász lép a törbe
a vértó tükre görbe

Beretválkozik a sámán
kéksólyma csücsül a vállán
Keresztet dobál a szegény
Lám milyen modern vőlegény

Aszisi árnyéklélek
vállán a szárnyas véreb
Menekül vecsernyére
bár nagyon nincs inyére
Műjézus vár rá jászol

arcra hull úgy gyászol
Előrelát Lelép
szemén zaj messzeség
Regő rege rejtem
a többit elfelejtem

Dadogás

Bobnak

Dadog az éjben a vonat
Messze dübörög a dadogás
Mi suhog fölötte? Kéklő palást?
Miért nem érkezik csak tolat tolat?

Milyen rossz vonat ez Miért nem halad
Mi húzza vissza a rajta ülőket
Nem jutok közelebb sem messzebb Tőled
Milyen eső húz közénk sötét falat

Az lett volna szép, ha szárnyaló partokon
Narancsfigetemet neked felajánlom
Tajték szirmú emléket sem vennél zokon
Pimasz vigaszt mikor elkerül az álom

Csak korom és köd Csak béna törött szárnyak
Csak túlélni újra meg újra a napot
Hogy átadjam neked az erőt ha kapok
Ki tépi széjjel Ki gyújtja fel az Árnyat

Bíró József

Záróra előtt

(– Lukács Sándornak –)

kedvezmény azonos sors ront
szálazva jeles mű hámtakarás
csodát szándék tetézi előnyös
mulasztó hóstól átvészel hírét
látványegyszerű síppal támfal
túlsoroz illedelmes vészterhet
szokványnapon csuklóláncról

Ugyanúgy

(– Lois Viktornak –)

tüntet érték köszönve hevében
szigonyvas ünneprekeszt mind
méltósütség kész tüpárnának
vakol ha orvossal lépésmérték
sorsvezetőn hamarra egyelésig
belső álomgyakorlatán pontos
fanyarkár nyomszakítástól hát

Színkötés

(– Lacza Mártának –)

tormódon előtti többség szíves
darabból ollószappan súlyosan
menetfűzés kora lendületfelleg
haránt élményrészű odavalótól
képletpáros a lassú szárnyakkal
csodakiküldő fér állóvár zokon
részmedvecukorral löszkanalat

N. Fodor Iza

Kígyókerekék

Anakonda gyerek
azt álmodta éjjel,
görkorizás közben,
csúszik lába széjjel.

Hejj, micsoda álom,
nehéz volt a vacsi,
rövid idő alatt
elfogyott egy csacsi.

Mesélte is reggel
az egész családnak,
mennyire örülne,
egy pár kígyó lábnak.

Verd ki a fejedből
vágyad édes fiam!
Lábbal lelassulna
csúszómászó iram.

No meg lábbal ronda
minden anakonda!

Így szólt a fiához
bölcс kígyó mamácska,
legjobb lesz hallgatni
erre a tanácsra.

Gondolkodott azért
másik megoldáson,
úgy gurulna mégis
kerekesen, máson!

Villant is az elme:
Kori helyett deszka!
Bármiben fogadok
egy ilyenem lesz ma!

Elismerni nem fog
ettől a kígyósport,
lesz belőle menő
anakonda hóbot!

Közeleg a tél

Fakó az égi korong,
lehullt a sokszínű lomb.
Dermed a tejsűrű lég,
ágakat lakkoz a jég.

Tűnik a zöld, a virág,
fa éke zúzmaraaág.
Gyűlik a kristályos kincs,
színnek itt már helye nincs!

Áttetsző jégpalota,
az építész szapora.
Hidegen reccsen a suly,
holnap a tél lesz az úr.

Százlá-bú

Százlábúnak lába hány van?
Ötven kinn, ötven a házban.
Spórolt ötven pár cipőre,
megvehesse télidőre.

Gyerekkorit már el adta,
nagyobbakat kiszabatta.
Indul értük, jaj, úgy várta!
Ajtaját szélesre tárta.

Szaladt fürgén az avarban,
U-t formált a bal kanyarban.
Zörrent milliót is lépte,
mire a cipészt elérte.

Hosszú polcon cipők hada,
tépőzáras a harmada,
fűzősből is készült jópár,
belebújós kell, te kontár!

Mire kötöm, zárogatom,
görcsbe rándul testalkatom.
De hogy jót is reagáljak,
színe mesés valahánynak!

Egy hét múlva visszatérek,
arra korrekciót kérek.
Még hogy fűzős! Ez gyalázat!
Belebújóst nekem, százat!

Hóbarátok

Bórembukk és Hopplahó
két kis téli hómanó.
Ha lehull a takaró,
Kukucskálnak, hó-hahó!

Faháncson üldögélnek,
úgy örülnek a télnek!
A hidegtől nem félnek,
még több pihét remélnek.

Dimben-dombon bukkanó,
szánkón ugrál Hopplahó.
Bórembukk csak kacagja,
hóemberét faragja.

Ágról lábat lóbálnak,
rigóval szoba állnak,
kánonban szól a daluk
széllal száll el fütty szavuk.

Ebédjük nem keresik,
tátva szájuk, ha esik.
Két jóbarát hómanó,
hópihékkal jóllakó.

Kocsis Csaba

Hencidától Boncidáig

Tolnát, Baranyát bejárta
egy sokat látott ember,
hétrétgörnyedt, pápaszemes,
kinek szakálla kender.

Hencidától Boncidáig
elfolyik a sárga lé,
sáfrányos a tyúkhúsleves,
szél fúj Kolozsvár felé.

Hagymás Makó – Jeruzsálem
jaj de hosszú gyalogút:
háromezer kilométer,
nem jár arra kisvasút.

Berettyószéplak

Magyar falu Kőrelak,
Hogy kerül a kőre lakk?
Szóba került az idén:
Hol kapáltok? Hát Körén!

Török, tatár megérkezett:
kasza, kapa odaveszett.
Menekültek, haj, előre,
fel egész a Réz-tetőre.

Mikor elment a sereg,
építettetek új helyet.
Folyó mellé házakat,
mondták is: de szép a lak!

Berettyó

Felhő sír, a könnye pereg,
Szarvas baktat a Rézhegyen.
Mélyre süllyedt a patája,
Forrás fakadt a nyomába’.

Kerek tóból lett Berek-tó,
Neki lódult a Berettyó:
jobbról jön az Úsztató,
Margittán egy kis folyó.

Balról jön a Bisztra- patak,
Összehordok hetet-havat.
Nyúl ha fülét hegyezi,
Az Ér vizét elviszi.

Éhenkórász horgász

Pece-Parti Párizs,
Törökbúza, mák, rizs:
Átmegyek a hídon,
Klári ne ordítson!

Elúszik a pizstráng,
nincsen rajta istráng:
Ügyetlen a horgász,
Szegény éhenkórász!

Három kakukk

Hosszúszó Berekszó
Kékes Lápos Berettyó
Mára Sajó Ruszkova
Füzes Nádas Kalota

Nadrág Sajó Lekence
Almás Barót *Kemence*
Hagymás Barca Mogyoród
Sebes Zilah Homoród

Sigér Ludas Torockó
Görgény Budak Székelyjő
Feketevíz Belényes
Iza Viza *Sekélyes*

Szamos Maros Szederjes
Egres Macskás Esztelnek
Csukás Abrud Porumbák
Dobra *Dombra* Vidombák

(Patakok, folyók Erdélyben, kivéve három szót, ami csak eszembe jutott.)